

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce : bakalářská

Posudek : oponenta

Práci hodnotila: Mgr Lada Veverková, Ph.D.

Práci předložila: Veronika Halúzková

Název práce: Pedofilie

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce autorka uvedla v závěru jako „seznámení s problematikou pojmů sexuální deviace, pedofilie a sexuální zneužívání.“ Lze předpokládat, že měla v úmyslu zmapovat oblast sexuálních deviací s přihlédnutím k pedofilii.

Autorka práci člení do třech hlavních kapitol: charakteristika sexuální deviace, kde uvádí jednotlivé parafilie a zmiňuje specifika žen. Druhá je kapitola pedofilie – zde ji definuje, uvádí typologii pedofilů, kazuistiky, následně etiologii, diagnostiku a terapii pedofilie. Poslední je kapitola pachatel a oběť trestného činu sexuálního zneužití, kde autorka uvádí okolnosti na straně oběti a pachatele trestného činu pohlavního zneužití.

Cíl práce byl formálně splněn, ovšem způsobem značně nešťastným.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Jedná se o práci teoretickou, popisnou. Literární zdroje jsou obvykle relevantní, ovšem autorka s nimi pracuje nestandardně. Porušuje způsob citování. Jako hlavní zdroj informací pro dílo se jeví kniha Sexuální deviace Petra Weisse. Jedná se bezesporu o odborníka světového formátu. To ovšem neznamená, že na bakalářskou práci stačí výpisky z jeho knihy. Autorka bohužel ani nepřepisuje přesně. Proč každou větu přetvoří k obrazu svému, mohu jen spekulovat. Faktem však je, že mnohde posouvá význam sděleného. Práce se jeví jako velmi nepečlivá, autorka se nesnažila o hlubší pochopení textu. Ač se jedná o téma dobře uchopitelné, s možností pracovat i se zahraniční literaturou, neučinila tak.

Namátkou:

Na s. 2 se nachází odkaz na Weisse v rozsahu 4 stran u jedné věty – ve skutečnosti jde o výpisky na jedné straně proložené větou textu jiného autora. Nepřesný je přepis textu měnící význam, zde jde dokonce o nepřiznanou sekundární citaci Schorsche, který uvádí: „*Čím bude tato norma restriktivnější, tím bude ve společnosti i více „deviací“*“. Proti tomu autorčin přepis: „*Čím striktnější jsou normy společnosti, tím více deviací v dané společnosti nalezneme.*“ (význam je změněn nejen záměnou vyznačeného slova, ale i odstraněním uvozovek – ve zdroji má jejich užití svůj význam).

S 4. Autorka uvádí definici parafilie jako „*odchylku kvalitativního sexuálního motivačního systému*“, prý cituje z Weissovy Sexuologie, kde však na uvedené straně text není. Nachází se na s. 32 Weissovy knihy Sexuální deviace, kde Weiss cituje Zvěřinu, autorka tedy měla uvést sekundární citaci a tu také neparafrázovat. Pozměněním vcelku zásadně posunula význam: „*Sexuální deviace považujeme za kvalitativní odchylku struktury sexuálního motivačního systému.*“

S. 6 nepřesný odkaz na článek, včetně pozměněného názvu periodika, správně se jedná o: Moser C, Kleinplatz PJ (2005). DSM-IV-TR and the paraphilias: An argument for removal. *Journal of Psychology and Human Sexuality* 17(3/4), 91-109.

S. 8 dole: „Parafilie se vyznačují neadekvátním zaměřením erotické touhy.“ Opět příklad nepřesného přepisu či přeformulování textu. Pouze NĚKTERÉ parafilie jsou takové.

S. 10 dole: autorka vychází v nepřímé citaci z knihy Sexuální deviace (s. 106), ač uvádí knihu Sexuologie. Opět by ji měla uvést jako citaci sekundární. Stejně tak se jedná o sekundární citaci na s. 11 nahoře. V následujícím odstavci by měly být 3 odkazy na sekundární citace. Jako nešťastné se jeví řazení výzkumů za sebou, ač jde o výstupy různých autorů v různých prostředích.

Na s. 11 autorka odvážně tvrdí, že „nebyl proveden žádný výzkum o možné přítomnosti deviace u sexuálních delikventek.“ Opět jde o posunutí významu, když vychází z Weisse, který ovšem uvádí, že „v žádném z (jím) uvedených výzkumů se však autoři vůbec nezabývali otázkou možné přítomnosti deviace u pachatelů sexuálních deliktů.“ Výzkumy na tomto poli samozřejmě probíhají a proběhly, je možné zmínit knihu shrnující některé z nich: Sexual deviance: theory, assesment and treatment editovanou D. R. Lawsem a W. T. O' Donohuem.

Na s. 13 se autorka dostává přímo do rozporu se záměrem naznačeným v úvodu, tedy s potřebou upravit pohled společnosti na pedofilii, aby nebyla vnímána jako jedna z nejnebezpečnějších sexuálních deviací. Uvádí „Jednou z nejnebezpečnějších forem parafilii je pedofilie. Ačkoliv nemusí nutně vést k sexuálnímu styku pedofila a dítěte, v případě, že se tak stane, jsou následky fatální.“ Je otázkou, proč na této stránce autorka čerpala z internetového zdroje Novinky.cz, tento zdroj nelze považovat za relevantní. Dále na s. 13 uvádí ještě jeden odkaz na stejnou stránku, ovšem dané údaje se tam vůbec nenacházejí.

Na této straně jsou další sporná tvrzení – že jen některé definice pedofilie uvádí specifický znak **oběti** (fyzickou nevyspělost). Naopak! VŠECHNY definice pedofilie tento znak objektu zájmu zmiňují. Přístup autorky při práci s textem je velmi ledabylý, zběžný a nelze se ubránit myšlence, že chybí hlubší porozumění čtenému. Obzvláště vyniká již předchozí rozpor, když autorka práce nazývá **objekt zájmu pedofila oběti**.

Autorka zmiňuje na stranách 22-30 celkem 4 kazuistiky, z toho jednu formou rozhovoru. Není zcela jasné, proč autorka uvádí cizí kazuistiky ve své práci. Působí to dojmem, že mají naplnit práci odpovídajícím počtem znaků.

Na s. 31 dává autorka proti sobě tvrzení Zemkové a Weisse o příčinách vzniku pedofilie: dle Zemkové „...neexistuje žádná obecně přijímaná etiopatogenetická koncepce“, ovšem dle Weisse prý „...podle psychodynamických teorií příčin pedofilie je prolomení tabu sexuální nedotknutelnosti dítěte vysvětlitelné pouze faktem, že jedině tváří in tvář nezralému sexuálnímu objektu je muž lépe schopen prožít dominantní roli než s dospělou ženou.“ Mimochodem, opět jde o nepřiznanou sekundární citaci Storra. Ano, obě dvě tvrzení jsou pravdivá, ovšem není možné je stavět proti sobě. Weiss rozhodně netvrdí, že etiologie pedofilie je jasná a některá z teorií ji vysvětlujících obecně přijímaná. Např. na s. 484 knihy Sexuologie uvádí: „...i když u deviací neznáme přesnou etiopatogenezi, je velmi pravděpodobné, že... je i zde hlavní příčinou vrozená dispozice.“

Dále zamlčuje sekundární citaci Tkačenka při popisu psychosexuální fylogenetické regrese.

Další neuvedené sekundární citace (či parafráze) jsou např. na s. 32 (Mealeyová, Kallmann), na s. 33 sekundární citace Flor-Henryho atd.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Řazení kapitol ne zcela logické – proč diagnostika pedofilie a etiologie jsou až za kazuistikami? Co dělají cizí kazuistiky v této práci?

Z formálního hlediska je v práci minimum pravopisných chyb, práce působí upraveně. Při bližším pohledu zásadní selhání při práci s textem, viz výše.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celá práce působí dojmem velmi nekvalitních výpisků z knihy Sexuální deviace Petra Weisse. Ostatní zdroje mají jen marginální, snad krycí význam. Každá věta je nějakým způsobem přeformulována, upravena, což je mnohdy na závalu. Mnohdy se tím posouvá význam věty až ad absurdum. Je otázkou, proč se autorka vyhnuła přímým citacím i v místech, kde uvádí definice. Proč zamlčuje sekundární citace? Takováto práce s textem je nepřijatelná.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Pokud jste uvedla, že byste ráda proměnila pohled společnosti na pedofilii, proč jste se nezaměřila na pozitivní přínos pedofilů pro společnost?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Datum: 16. 5. 2015

Podpis:

